

Marian Płachecki

"Antynomie Gombrowicza a problemy interpretacji literackiej", Kazimierz Bartoszyński, "Pamiętnik Literacki" z.2 (1977) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 22/1 (71), 165

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ BALCERZAN Edward: Strategia agitatora. "Teksty" 1977 nr 5/6 s. 116-139.

Studium jest częścią obszerniejszej rozprawy poświęconej lirycznym strategiom wojennej i powojennej poezji polskiej. Strategia agitatora to, zdaniem autora, zespół dyrektyw artystycznych rządzących poezją okresu realizmu socjalistycznego. Autor wyróżnia podstawowe warianty tej liryki, uprzywilejowane tematy i sposoby ich formułowania.

BP/71/19

R.N.

/II/ BARTOSZYŃSKI Kazimierz: Antynomie Gombrowicza a problemy interpretacji literackiej. "Pamiętnik Literacki" 1978 z. 2 s. 5/-67.

Antynomie podstawowe dla światopoglądowej problematyki utworów Gombrowicza - "jak osiągnąć niezdeterminowane »ja«, unikając przy tym pustej, nieokreślonej wolności" oraz "jak wypowiedzieć tezę o interakcyjnym uwarunkowaniu człowieka bez równoczesnego podważenia tej tezy jako zdeterminowanej" - znajdują analogie w dylematach interpretacji wszelkich dzieł literackich, zwłaszcza zaś powieści Gombrowicza. Chodzi tu o wzajemne uzależnienia interpretacji "immanentnej" i historycznoliterackiej oraz interpretacji dzieła i biografii pisarza.

BP/71/20

M.P.